N°. 64.   1840.

VLISSINGSCHE COURANT.

Donderdag **28 Mei.**

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is *f* 2,25, en franco per post *f* 2,50. De Advertentien moeten op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 6 regels, is *f* 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

Ontwerp van Petitie.

[illegible] wij vóór eenige maanden oordeelden, dat de tijd voor ieder kies- of stembevoegd burger gekomen was, om van zijn verlangen naar de verbetering der grondwet te doen blijken, (*Vliss. Court*. Jan. 1840, N°. 2) ten einde onder anderen ook de waarborg der *regtstreeksche verkiezingen* aan de natie mogt ten deel worden, bragten wij het hier onder volgende ontwerp van verzoekschrift in gereedheid, overtuigd, gelijk wij waren, dat onze naamteekening niet de eenige zijn zou, waarmede hetzelve vóór de verzending zou worden voorzien.

Wij ontdekten echter al spoedig, dat de tijd nog *niet* dadelijk gekomen was, en dat de krachtige en onafhankelijke houding, door de Tweede Kamer, bij de verwerping der leenings- en begrootingswetten, aangenomen, het vertrouwen op de zelfstandigheid dier Kamer eenigzins bij de natie had verlevendigd.

Nu echter dezer dagen de begrootingswetten, voor 1840, door 32 leden zijn aangenomen, op zulke gronden, als men onder anderen kan ontwikkeld vinden in de *Arnhemsche Courant* van Dingsdag den 26 dezer; en het bijgevolg te voorzien is, dat het verlangen naar eene andere wijze van zamenstelling dier Kamer zich levendiger dan ooit bij een groot deel der natie zal doen gevoelen, meenden wij niet kwaad te doen, met ons ter zijde gelegd ontwerp eens uit de portefeuille te nemen en het bij wijze van voorstel aan de beoordeeling onzer lezers te onderwerpen; ten einde hun gelegenheid te verschaffen, om, voor zoover zij meenden, dat de zaak op eene andere en betere wijze kan worden voorgesteld, ons dienaangaande met hunnen raad te dienen, waarvoor wij zeer erkentelijk zijn zouden.

Zie hier dat ontwerp:

Aan enz. enz.

Wordt met den verschuldigden eerbied te kennen gegeven door de ondergeteekende kies- en stembevoegde Ingezetenen der Stad......

dat zij in menigvuldige opzigten de ondervinding hebben verkregen van het gebrekkige. hetwelk het tegenwoordig in ons vaderland bestaande verkiezingsstelsel aankleeft, als waardoor wordt te weeg gebragt:

dat slechts een getal van 481 inwoners van Nederland regtstreeks deelneemt aan de verkiezing voor de Staten-Generaal, welke volgens de grondwet geroepen zijn, om het *geheele* Nederlandsche volk te vertegenwoordigen;

dat door de wijze, waarop het gezegde getal van 481, uitmakende de Leden der Provinciale Staten, wordt zamengesteld, als voor één deel benoemd door de ***Ridderschap***, voor een ander deel door de *Stedelyke Raden*, (welke laatste voor hun leven aangesteld en dus na die aanstelling geheel onafhankelijk zijn geworden van de burgerij, aan welker hoofd zij eenmaal zijn geplaatst,) en voor een derde deel door den *Landelyken Stand*, -- dien ten gevolge alle medewerking tot die benoeming wordt uitgesloten van al de overige eigenlijke kies- en stembevoegde, en in 's Rijks belastingen hun bepaald aandeel opbrengende burgers, waardoor dan ook van zelve alle waarborg voor dit zeer talrijke en nuttige gedeelte van Nederlands Ingezetenen ontbreekt, dat zóódanige mannen voor de Staten-Generaal zullen worden verkozen, welke, in voorkomende gevallen, en meer bijzonder bij het vaststellen van het bedrag en de soort der Belastingen en het beschikken over de geldmiddelen van den Staat, ook de belangen der genoemde talrijke klasse lastdragende burgers steeds zullen behartigen;

dat de uitoefening van het regt om een klein getal kiezers te mogen benoemen, (het stemregt genaamd,) ten einde door die kiezers de raadsleden zouden worden benoemd, niet kan gezegd worden van eenigen den minsten invloed hoegenaamd te kunnen zijn *op de verkiezing der raadsleden zelve*, zoo ten gevolge van de wijze waarop de stemmen voor de benoeming der kiezers worden uitgebragt, bij beslotene biljetten aan de huizen opgehaald, zoodat ieder burger geheel op zich zelven geplaatst, (geïsoleerd) blijft, waardoor alle zucht tot gemeenschappelijke zamenwerking voor het welzijn van stad of land, alle gevoel van nationaliteit, wordt uitgedoofd, en schier volmaakte onverschilligheid, of liever onwil met opzigt tot de uitoefening van dit regt geboren wordt, bij de overtuiging, dat daardoor niets kan worden te weeg gebragt: daar elke, op die wijze afzonderlijk uitgebragte stem gelijk is aan die eens roependen in de woestijne; -- als ook omdat bij het zeer gering getal kiezers het zoo gemakkelijk mogelijk is gemaakt, om invloed op de keuzen van deze uit te oefenen, waarvan de plaats vindende sollicitatien, en het menigmaal reeds vóór de verkiezing bekend zijn van den Candidaat, aan wien de betrekking van Raadslid zal worden opgedragen, ten overtuigende bewijze strekken.

Dat, alverder, indien op die wijze vaak een tot een beduidend bedrag in 's Rijks lasten aangeslagen burger niet den allerminsten wezenlijken invloed kan uitoefenen, hetzij op de verkiezing der Raadsleden zijner woonplaats, hetzij op die der Provinciale Staten, hetzij op die der Staten-Generaal, daarentegen een Lid der Ridderschap in het geval zijn kan en somwijlen is, om eenen drie- of vierdubbelen invloed op de verkiezingen der Provinciale Staten of der Staten-Generaal te kunnen uitoefenen, als:

in betrekking als Stedelijk Kiezer;
in betrekking als lid van den Stedelijken Raad;
in betrekking als lid der Ridderschap;
in betrekking als lid der Provinciale Staten;

Wordende deszelfs betrekking van *stemgeregtigde*, om bovengemelde redenen, hier niet bijgevoegd, maar blootelijk gebragt voor *Memorie*.

Dat uit dit een en ander overtuigend blijkt, dat bij het thans bestaande verkiezingsstelsel geene de minste verhouding bestaat tusschen de lasten, aan de kiesbevoegde en stemgeregtigde burgers, (die niet mede kiezen) opgelegd, benevens het nut door deze in het algemeen aan den Staat toegebragt, -- vergeleken bij de staatkundige voorregten, hun bij dat verkiezingsstelsel toebedeeld.

Redenen waarom de ondergeteekenden zich eerbiedig veroorlooven. U...... met hunnen wensch bekend te maken, dat het aan U..... goedgunstig behagen moge, bij de aanstaande overwegingen tot wijziging der grondwet, op deze hunne belangen, welke die zijn van de lastdragende, doch niet mede-kiezende burgerij in het algemeen, acht te geven, en pogingen aan te wenden, dat het verkiezingsstelsel zoodanig worde gewijzigd, dat voor het vervolg de verkiezingen voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal *regtstreeks* plaats vinden door de hiertoe in vergaderingen bijeengeroepene Ingezetenen van het Rijk, welke de bevoegdheid als *kiezer* bezitten; -- de verkiezingen der Stedelijke Raden door die burgers, welke het *kies-* of *stemregt* bezitten, -- de verkiezingen voor de Provinciale Staten, voor de helft door de Besturen der Steden en Gemeenten en voor de wederhelft door de grondeigenaren, welke eene bepaalde som aan grondlasten opbrengen; -- en dat voor zoover billijk mogt geoordeeld worden, de ridderschap schadeloos te stellen voor het aan dezelve ontnomene aandeel in de verkiezing der Provinciale Staten, dit moge geschieden door aan dezelve een aandeel toe te kennen in de verkiezing van de leden voor de *Eerste* Kamer der Staten-Generaal.

't Welk doende enz. X.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 22. Mei. Men meldt uit Weenen dd. 15 Mei. Onder de vele branden, die ook in de Oostenrijksche Staten hebben gewoed, is die te Tuffer, in Stiermarken, bedroevende, daar er zes inwoners in de vlammen zijn omgekomen. Deze brand had plaats in den nacht van den 28 op den 29 April en lag ruim 100 huizen in de asch. Den 1 Mei werd het dorp St. Pantaleon, in Salzburg, vernield; de kerk brandde geheel af en 3 klokken zijn gesmolten.

-- Men meldt uit Berlijn dd. 17 Mei: Men verwacht hier nog altijd de komst der Russische Keizerin. Volgens een gerucht, voor de waarheid waarvan wij niet kunnen instaan, zou die Vorstin, aangezien hare gezondheid noch de vermoeijenissen eener zeereis, noch langdurend rijden kan verduren, zich den ganschen weg door elkander afwisselende soldaten doen dragen.

-- Zwitsersche bladen melden uit Lucern dat de predikant van Schupfheim ter bestrijding van het brandewijn drinken in zijne gemeente eene broederschap van het Nuchtere leven opgerigt heeft, waarin nu regelmatig alle ter belijdenis komende jeugd zal opgenomen worden. Het denkbeeld om de matigheidsgenootschappen op eenen kerkelijken grondslag te vestigen, wordt ter navolging aanbevolen. In het kanton Lucern rigt men thans ook vredesgenootschappen op, die, naar men hoopt, perk zullen stellen aan de proceszucht.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 23. Mei. Volgens brieven van Livorno is het te Napels rustig, doch heerscht in Sicilië veel gisting, en zou het volk de oude constitutie hersteld willen zien. In sommige steden waren oproerige geschriften aangeplakt. Eenige personen zijn in verzekerde bewaring genomen.

-- Wij vernemen uit eenen particulieren brief uit Toulon, dat daar gearbeid wordt aan de inwendige inrigting van het Fregat *Belle Poule* en het Korvet *Favorite*; eerstgenoemd zal zes kamers meer en het andere twee hebben, ter opneming van hen, die door het gouvernement naar St. Helena worden gezonden, alsmede van de kist, welke het overschot van den grooten man bevat. Twee of drie vaartuigen zullen aan de twee bovengenoemde worden toegevoegd, ten einde eene kleine scheeps-afdeeling te vormen, waarover de prins *de Joinville* het bevel zal voeren. Deze vaartuigen zullen tusschen 15 en 20 Junij zeilree moeten wezen; in de eerste dagen van October zullen zij te Havre kunnen terug zijn. Volgens dien brief zullen al de schepelingen, zoodra zij van St. Helena terugkeeren, rouwteekenen aannemen en de vlag halfmast laten waaijen.

--- De gewone correspondentie maakt melding van een zonderling voorval, hetwelk op het bekende kerkhof van père la Chaise heeft plaats gehad. Ingevolge bevelen, gegeven door de vrienden van eenen aanzienlijken Brit, vijf jaar geleden gestorven en aldaar ter aarde besteld, is het lijk opgegraven om naar Engeland te worden vervoerd. De doodkist geopend zijnde, heeft men het hoofd en de voeten van het ligchaam afgescheiden gevonden. De romp was goed bewaard. Een geneesheer, die daarbij tegenwoordig was, heeft verklaard, dat er in het ligchaam vergif moest zijn. Een regterlijk onderzoek is dien ten gevolge begonnen, en men ziet met belangstelling den uitslag daarvan te gemoet, hetwelk waarschijnlijk tot de ontdekking eener schrikkelijke misdaad zal leiden.

BELGIE.

BRUSSEL, 22. Mei. Te Gent heeft in het gevangenhuis een ernstig oproer plaats gehad, onder de gevangenen, die tot levenslangen dwangarbeid zijn veroordeeld en welke eene gewelddadige poging hebben gewaagd om uit te breken, die gelukkig door tusschenkomst der militaire magt verijdeld is geworden. De orde is er hersteld, nadat de belhamels zich onderworpen hadden.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 24. Mei. Morgen zullen de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal vergaderen, om de antwoorden der Regering op de in de sectien gevallen bedenkingen, ten aanzien van het ontwerp van wet nopens het Sijndicaat te overwegen. In eene der eerst tehouden zittingen der Kamer zal de Centrale Afdeeling verslag doen, zoo wel over dat ontwerp, als ten aanzien der voordragten betrekkelijk de Grondwet, waaromtrent men de beraadslagingen tegen het einde der week te gemoet ziet.

--- Men verneemt dat het domein-bestuur het bekende hatelijke regtgeding tegen deze stad in hooger beroep heeft hervat. (*Kamp. C.*)

Ingezonden Stukken.

(*Mengelwerk.*)

Wat is Staatkundige Vooruitgang?

(*Vervolg van onze vorige.*)

Staatkundige vooruitgang zal dus, volgens het voorafgegane, medebrengen: vermeerdering van het getal menschen, aan welke de *kennis*, *den tyd* en de *middelen* ten deel worden, om het geluk te kunnen genieten, hetwelk het leven kan aanbieden.

Die bij dat bezit niet gelukkiger is, ten gevolge van bijzondere oorzaken, in hemzelven aanwezig, levert geenszins het bewijs, dat dit bezit *anderen*

niet gelukkiger zou maken; of dat hij-zelf, buiten dat bezit, niet nog veel ongelukkiger zijn zou.

Er zijn rampen en onheilen in het leven, welke het ook der beste staatkunde nimmer gelukken zal, voor te komen of weg te nemen. Genoeg echter, dat zij *die* voorkomt of wegneemt, welke onder haar bereik liggen.

Maar op welke wijze *kennis*, *tyd* en *middelen*, om gelukkig te kunnen zijn, aan een grooter aantal menschen te verschaffen?

Door *vooreerst* aan een grooter aantal menschen onderwijs te doen genieten, dan tot dusver, zelfs in het te dien opzigte vooruitstrevende Nederland, geschiedt. Hoevele kinderen zijn er nog van een geregeld onderwijs verstoken, en zullen het blijven, tot zij zooveel krachten van de natuur ontvangen hebben, om voor hun levensonderhoud te kunnen gaan arbeiden; en dan vaarwel, hoop en uitzigt op het verwerven van kennis, geestontwikkeling en beschaving!

Er is geen schadelijker denkbeeld dan dat, van reeds genoeg voor eene goede zaak gedaan te hebben, wanneer men naauwelijks halver weg gevorderd is.

Maar de middelen ontbreken, om het onderwijs te bekostigen, men kan niet meer doen, dan men doet. Maak dan eene beschrijving van hen, die in Uwe Stad of Gemeente in overvloed of in de ruimte leven en belast hen, zoo zij het niet uit vrijen wil doen, naar hun vermogen, met het doen verschaffen van onderwijs aan een of meerdere, nu in het wild opgroeijende arme kinderen. Wijs ieder de zijnen aan, opdat ouders en kind het weten, aan wien zij dankbaarheid verschuldigd zijn; opdat de vrijwillige of gedwongene weldoener de vruchten zijner opoffering kunne gadeslaan, en er zich in verheugen; opdat eene toenadering, eene belangstelling tusschen menschen en menschen plaats vinde, die nu helaas! elkander in den regel beschouwen als wezens van een verschillend maaksel, als Schepselen Gods van verschillend allooi.

En wáár alle van onderwijs verstokene arme kinderen te vinden? Dit zal niet moeijelijker zijn, dan het getal deuren en vensters van ieder huis te kennen?

Maar de ouders zullen weigeren, hunne kinderen tot het ontvangen van onderwijs af te staan? — Zij zullen het *niet*, wanneer gij hen opzoekt en overtuigt, dat het toekomstig geluk hunner kinderen er mede gemoeid is; en waar het evenwel mislukt, eene wet, welke het doen onderwijzen der kinderen verpligtend maakt, zal geene barbaarschheid, geene verdrukking zijn.

En de scholen en onderwijzers? Waar scholen te kort komen, zal de in overvloed levende en zelfs de slechts toereikend bezittende, voor eene enkele maal, zich eene opoffering moeten getroosten, — en waar de last te groot is, zal het Rijk of de Provincie uit algemeene middelen er in moeten voorzien.

En wat de onderwijzers betreft, hoevele zien reikhalzend uit naar gelegenheid om hunne verkregene kennis in toepassing te brengen, en daardoor tot een middel van bestaan te geraken; en hoe ligtelijk zal, bij eenige inspanning het getal kweekelingen, tot die betrekking opgeleid, kunnen worden vergroot!

Maar niet enkel de *kinderen* behoeven onderwijs: ook de kennis der *ouderen* moet uitgebreid worden.

Reeds het onderwijs der kinderen zal op hen terugwerken; maar hoe ligt zal bovendien de belangstelling in deze, bij hunne beschermers opgewekt, zich al spoedig ook tot de ouderen uitstrekken! Hoe ligtelijk zal een nuttig boek, een kort gesprek, eene heilzame raadgeving of voorlichting gegeven worden, wanneer maar eenmaal die belangstelling is gaande gemaakt! Hoe geheel verkeerd is het, dat men tegenwoordig alles van den Staat, van het Bestuur verwacht! Dat men meent genoeg gedaan te hebben, door zijne belasting betaald, of aan eene geopende inschrijving te hebben deel genomen! Daar door gaat het zelfhandelen, het zelfonderzoeken, waar men der behoeftige, der lijdende menschheid zou kunnen opbeuren en vooruit helpen langs *zoo* meer verloren, en wordt men verwend door *gemak*. Eene algeheele verwijdering, eene volslagene onbekendheid met hetgeen er al geleden en ontbeerd wordt, vinden plaats. Een breede scheidsmuur rigt zich op tusschen den mensch en den mensch. De gevoelens van wederzijdsche welwillenheid en deelneming worden geheel uitgedoofd, en door het geven eener som gelds meent men zich te hebben vrijgekocht van zijne verpligtingen als mensch, jegens zijnen broeder.

Zóó behoorde het zeker niet te zijn, in eene maatschappij van Christenen.

Doch wij wilden geene preek schrijven.

Zeker is het, dat er, door maatschappijen en bijzondere personen, nog zeer veel zou kunnen worden gedaan, hetgeen niet gedaan is of wordt, om de kennis, ook onder de volwassenen der mindere standen, meer uit te breiden; en men vreeze toch niet, dat die kennis gevaarlijk zou kunnen worden. Daar, waar de mindere standen het meest verlicht zijn, bestaat, (de ondervinding leert zulks,) het minste gevaar voor uitspattingen, of voor opruijingen en misleiding, door eerzuchtige eigenbelangzoekers. Verwijder een oogenblik het denkbeeld van mindere, onbeschaafde standen, uit de Maatschappij. Stel u enkel menschen voor, even welgesteld, even verlicht en beschaafd, als wij thans den dusgenoemden fatsoenlijken middelstand opmerken. Zal er dan *meer* gevaar bestaan voor omkeering van het bestaande, voor uitbarsting der hartstogten, voor berooving of overweldiging van eens anderen eigendom of wettig verkregene regten? Wie zal dit beweren? Vooruitgang dus der mindere standen, in kennis en welvaart, *kan* niet gevaarlijk zijn, maar moet integendeel gerustheid geven aan allen, welke die standen, in een tegenovergesteld geval, zooveel grond hebben, om hun onevenredig geluk te benijden.

Maar, (wij hebben dit boven breedvoerig aangetoond,) tot het kunnen erlangen van meerdere kennis wordt noodzakelijk gevorderd de beschikking over eenigen meerderen vrijen *tyd*, de beschikking over eenige meerdere *middelen*, dan voor het tegenwoordige het doel is van de standen, door ons bedoeld.

Deze beide behoeften staan tot elkander in een allernaauwst verband; omdat alleen door het verschaffen van meerdere *middelen* de beschikking over meerderen vrijen *tyd* kan geboren worden.

Eene wet, welke verbood den werkman meer dan een bepaald getal uren daags te laten arbeiden, zou, wanneer niet al de omliggende Staten dit voorbeeld volgden, niets anders te weeg brengen, dan dat de arbeidsloonen der werklieden in evenredigheid moesten worden verminderd, en zij, om te kunnen leven, op eene *andere* wijze zouden moeten arbeiden; of dat hunne meesters niet met die in het buitenland zouden kunnen wedijveren, en bijgevolg vele takken van nijverheid en bronnen van bestaan hier te lande zouden worden te gronde gerigt. En dat de omliggende Staten ons allen gereedelijk zouden volgen, dit zal, — zoolang niet allen van een en dezelfde staatkunde, *de goede*, boven door ons omschreven, uitgaan, — wel tot de vrome wenschen behooren.

Wij moeten dus de middelen in onszelven zoeken, en waarlijk wij bezitten er nog vele.

Onze Staat is, het is waar, met eenen grooten last van schulden bezwaard; maar bezitters van groote kapitalen, maar welgestelde burgers telt men er gelukkig nog bij menigte. Het kan en moet het oogmerk niet zijn, deze te berooven van hetgeen zij bezitten, maar strafbaar of berispelijk kan het verlangen niet zijn, dat zij jaarlijks iets minder op een stapelen, of, waar het noodig is, een weinig minder in de ruimte of in overdaad genieten, om ook aan hunne minder door het lot gezegende landgenooten eenig gering aandeel te doen ten deel worden in het goede en aangename des levens.

Slaan wij nu het oog op ons belastingstelsel, dan vinden wij daar inzonderheid die voorwerpen, welke tot de eerste behoeften des levens behooren als *het gemaal, het zout, de brandstoffen, het geslagt* aanmerkelijk bezwaard, en daarentegen het, op velerlei wijze door de veiligheidsmiddelen, welke de Staat ook uit *deze* inkomsten aanbiedt en aanbieden kan, — gewaarborgde genot van het rustige BEZIT VAN KAPITAAL *geheel onbelast*.

De handwerksman *arbeidt* om te leven; hij roept andere handen te hulp, en verschaft bestaan aan meerderen, welker arbeid hij kan bezigen, om aan de aanvragen, die hij ontvangt, te kunnen voldoen. *Hem* belast men deswege met eene geëvenredigde belasting op het *patent*, onverminderd zijnen aanslag in grondbelasting, personeel, allerlei soorten van accijnsen, enz.

Ook uit deze belastingen wordt inzonderheid een groot deel der lasten, worden de intressen der schulden van den Staat bestreden, van welke laatste de overbuurman van dezen handwerksman, die rijke rentenier, een ruim gedeelte tot zich trekt; en wat *betaalt*, wat *verrigt* deze?

Hij betaalt niet meer dan de handwerksman in alle overige belastingen, dan voor zoover hij goed vindt, meer in weelde te leven, waarvoor hij dan het genot heeft. Doch hij betaalt het *patentregt minder*: en wat zijne productie, het verschaffen van levensonderhoud, door middel van geregelden arbeid, aan anderen betreft, hieraan doet hij *niets*; want bezit hij bedienden, die hem het leven, ja bijna elke beweging gemakkelijk maken, het zijn handen aan de productie, en daarmede aan de vermeerdering van den nationalen rijkdom, onttrokken.

Wie intusschen heeft nu het meeste belang bij het bewaard blijven der orde in den Staat? bij de geregelde betaling der belastingen? bij de verdediging van het Rijk, zoo te land, als ter zee? bij den waarborg van het veilige en ongestoorde bezit der eigendommen? — Is het niet hij, die, bij het ontbreken van dit een of ander, verreweg het meeste zou verliezen, de rentheffer van den Staat, de rijke goedbezitter, welke in elk geval veel meer gevaar loopt daarbij schade te ondervinden, dan de handwerksman?

Derhalve, al vorderde dit het Staatsbelang niet ook uit andere oogpunten, zou de billijkheid medebrengen niet langer onbelast te laten *het veilige bezit en genot der inkomsten van rentgevend kapitaal*, onverschillig, waaruit dat kapitaal bestaat.

Eene belasting dáárop zou zeer veel kunnen opbrengen, zonder wezenlijk te bezwaren.

De kleine renteniers zouden slechts eene kleine som behooren te betalen, omdat men natuurlijk zoo regtvaardig zou moeten zijn, van eene percentsgewijze opklimming, naarmate van de meerdere inkomsten, in het oog te houden; en de rijkeren zouden slechts in het geval komen van jaarlijks iets minder te kunnen opleggen, of eenige mindere weelde te genieten, waartegen echter de zekerheid en veiligheid hunner inkomsten te meerder zouden zijn gewaarborgd.

Door dit middel zou men in de gelegenheid komen, de impositien op de eerste levensbehoeften aanmerkelijk te verligten, die behoeften derhalve goedkooper voor de mindere klassen verkrijgbaar stellen, — waardoor dan, wanneer tevens door eenige goede bepalingen order werd gesteld, dat niet de werkbazen daarvan, door de vermindering der arbeidsloonen, het voordeel genoten, het lot dier standen zeer merkbaar zou worden verbeterd, een deel hunner verdiensten, nu voor die behoeften meerder benoodigd, door hen zou zou kunnen worden overgehouden; en deze meerdere ruimte van middelen, eenigen tijd achtereenvolgend genoten, zou als van zelve tot eenige meerdere ruimte van *tyd* den weg banen: gelijk dit een en ander te zamen tot meerdere opgewektheid en zucht om zich te beschaven, om in de rei der gezetene burgers plaats te nemen, noodwendig leiden zou; en dit doel bereikt wordende, zou zulks inderdaad *staatkundige vooruitgang* zijn. (*Het vervolg hierna.*)

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 27. Mei. Sedert den 25. dezer, zijn alhier ter Reede gekomen: Voor Gend bestemd:

Margaretha, J. Strak, van Riga, met lijnzaad.

Voor Duinkerk. best.: *Augusta*, J. Lucas, v. Koningsb., m. lijnz.

Voor Antwerpen bestemd:

Antwerpen, T. Jackson, van Londen, met stukgoederen en passagiers; *Acos*, H. Jost, van Bordeaux, met wijn en brandewijn; *la jeune Clemence*, T. Smit, van Hull, met stukgoederen; *die Hoffnung*, J. Taaks, van Koningsbergen, met rogge; *Harriet*, P. Beniet, van Liverpool, met klipzout; *Sophie*, J. Husted, van Stettin, met tarwe; *Josephia Marianne*, H. Holtens, van Koningsbergen, met lijnzaad.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar Zee gezeild:

Magna, S. J. Kromann, naar Tonningen; *Nephtunis*, E. R. Jansen, naar Hoekseel; *Fortuna*, D. Julius, op avontuur; *Vr. Maria*, A. J. Aries, naar Vosterseel, alle vier met ball.

Van Gend zijn gezeild:

Vr. Angeline, A. J. Vlaskamp, *Anna Maria*, C. G. Haak, beide naar Hamburg; *Henriette*, A. de Haan, naar Riga, alle drie met suiker.

— Van Neuzen zijn ter reede geretourneerd, Zr. Ms. corvet *de Courier*, alsmede de Belgische pleit *de Schaapherder*, J. Gerbrandt, van Londen naar Antwerpen gedestineerd; dezelve heeft door den harden wind eenige averij aan deszelfs roer en tuig bekomen, en is in de Westerhaven binnengekomen.

Advertentien.

De Notaris *D. UYTTENHOOVEN* zal, op Dingsdag den 2 Junij 1840, des namiddags ten 3 uren, in de Societeit *La Belle Alliance*, aan de IJzeren Brug te Vlissingen, publiek en aan den meestbiedende presenteren te Verkoopen:

Een HUIS en ERVE met daar achter staande SLAGTHUIS, staande en gelegen op den Nieuwendijk te Vlissingen, Wijk H. N°. 100, en uitkomende met het Slagthuis in de Nieuwstraat, Wijk H. N°. 160;

Een SCHEEPSTIMMERWERF, staande en gelegen binnen dezelve Stad Vlissingen, in de Korte Noordstraat, Wijk E. N°. 109, 110, 111 en 112;

Eene HYPOTHECAIRE SCHULDVORDERING, ten laste van *MATHEUS DANIEL PETERS*, Logementhouder, wonende te Vlissingen, gt. per resto *f* 700.–, aflosbaar in driemaandelijksche paaijen van *f* 25.– ieder, en loopende ten intresse à 5 pCt. in het jaar, onder verband van deszelfs Huis en Erf te Vlissingen, zijnde het Logement *Hotel de Commerce*, op de Oostzijde van de Nieuwe Haven, Wijk H. N°. 116;

En een HUIS en ERF mede staande en gelegen binnen deze Stad Vlissingen, op de Oude Markt, Wijk F. N°. 40.

Alle de Huizen en Erven bij uit te zetten Kaarten breeder omschreven, zijn daags vóór en op den dag der Verkooping voor een ieder te zien.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.